

ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחותו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל בשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, בן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל לתפירה, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

זבח פסח שלנו בדרגנו הוא תוספת הקדושה שגזבה לה בשנאמר ["ואמרתם"] זוהר הקדוש.

כבר הגענו לשלב מה שאמר הנביא בעמוס (פרק ה' יא – יב): הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלהתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה' ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטמו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו.

במציאות אנו רואים זאת שמכל קצוות הארץ דורשים ומבקשים שולחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים, הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

אם בן יהודים יקרים! הזמן הולך ואזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עזברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג בהנהגת קידשא ברוך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רח"ל.

אנא אנו באים!

נחפשה דרכינו ונחקרה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתנו? מדוע התורה הנלמדת, בבית, אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. איד זה שהשכינה בוכה ומייללת והגאולה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע (תיקוני זוהר, תיקון מג'): "עוד מי שגזרם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה) – מתורה שבבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אזי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבבעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!" – וכן בותב הרשב"י הקדוש (תיקוני

בתיקוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב דבור הפתחיל "דרגא תמינאה" ולמנא דאתי, ומינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. וילעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. (הביאור מהפרוש מתוק מדבש).

דסיני, ואותם שעמדו על הר סיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא דאיהו עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' ואינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שידעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפגנות שצריך לבזון בכל מצוה ומצוה. עד כאן לשונו. ונכתב בצדו, אמר מעתיקי: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני. (ועין